

Jedného pekneho rana ma zaujal Figelov vyrok o tom ze slovensku cestu 66, ako jednu z troch 66 route na svete, chcu premenit na vykladovu cestu. Tak ma napadlo prejsť si tu cestu, este som ju celu nesiel, a reku spravim si sen Route66, aiked len slovensky. Keď Shrek navrhol aby sa startovalo z jeho chaty v Raadvani, po tom ako Bobby vyhlasil ze bude jeho vychyreny gulasik, som ani na sekundu nevahal, a presunul zaciatok akcie uz na piatok.

Vyrazil som po praci, nalahko ako som bol zvyknuty, no veru na chatu som prisiel tesne pred zotmenim uz troska premrznuty, bolo to vzhľadom na to co nas este len cakalo zahrievacie kolo. Ani nie 5 minut po mne prisli aj Shrek s Maartym, ktori isli od hranic. Veselo rozpravali, ze dali nejake shrekotrasy, ze nejaki mufloni im tam do cesty skakali a ze nejake rukavice sa stratili, ale po par Jack Danielsoch sa spokojne usmievali, gulasik bol vyborny, debatili sme do 2hej rano.

Po tom ako som sa "vydatne" vyspal az 4h, (kto nepocul chrapacie duo Shrek-Maarty neveri ako je mozne, ze sroby nevylietli z dosiek), ale po vydatných panajkach z včerašieho gulasika sme nastarovali (no ja obtiaznejsie, ale predsa) masiny, naobliekali sa (uz veru som aj zimnu vystroj dal, sak bolo nejakych krasnych 6st), vyrazili smer Hungary, po ceste nam Shreko chcel ukazat restauraciju na plavajúcej lodi, zaviedol nas na cestu co isla 20 m od Dunaja, krasna cesta, jesenne farby, Dunaj..parada, dali sme si kofolu...no, nazывali to kofolou ale malo to len farbu kofoly, a vydali sme sa oficialne na trasu. Nastartoval som GPS, a smelo sa dal viest. Po takej istej ceste ako sme isli, 20m od Dunaja, GPS ukazovalo jasny prejazd, ale pred nami zrazu akoby niekto mamutim bagrom odbagroval kus zeme...ziadna znacka ze cesta je prerusena vytokom vody nejakej cerpacky, priekopa asi 10m hlboka, ist tade v noci aj sa veru pototo...dalo sa to obist cez taky priechod, ktory ale bol strmy a neprijemny na spodok motorky. Po zvladnutí ale uz sme veselo sli smer Salka, presli sme hranice Hungary, pofotili dokazovu dokumentaciju a pokračovali cez HU. Prekvapivo dobra cesta vo zvlnenom terene, pomerne dobry asphalt, stupanie a klesanie ako duny nas prijemne rozohriali, aj madarski jogurti nas kupodivu pozdravili (teda iba jedna parta 6tich, ti ano, druha parta co sla oproti nas mala v pecku ako to maju madari vo zvyku), aj kupodivu ta prva parta jogurtov sla slusne len 95-100, tak prijemne naladeni sme si to prdkali coprackym tempom, az kym nezacali sa objavovat na ceste biologicke miny charakteristickej farby, pachu a tvaru. Najprv sme si ich signalizovali na ceste, ked ale uz bolo viac a viac, a ja som dostal sialeny krc do nohy po jednej signalizacii, museli sme sa dat na anglicky sposob jazda ylavo. Nastastie kusok pred hranicnym priehodom sa objavil sednacky konsky zapran aj s priviazanym konikom, ktory veselo cupital za vozom a rozsieval za behu miny. Puch nas varoval vopred. Po tom co sa nam ich podarilo obist, sme sa vratili do Siah a prekrocili prvý meter I66. S pocitom 'aaaa, uz je to tu' sme ukrajovali prve kilometre, aj slniecko zacalo hriat, bolo to uz tesne okolo 13tej, krasna krajinka, ciste nebo, saman dobre bubnoval. Obed bol dohodnutý na pol druhu v kolibe Straze pri Zvolene, reku treba popohnat koniky, troska meskame, ale prisli sme tam po miernych komplikaciach, kedy som si az neskoro uvedomil ze ta sipocka na GPS

Route66 po Slovensky

Napísal BlasterXXL

Pondelok, 17 Október 2011 12:18 - Posledná úprava Sobota, 26 Január 2013 22:19

---

sa nejak uz hodnu chvilu nehybe. Po odovzdani vedenia Maartymu, ktorý mal druhé GPS, sme trafili, nás tam už čakal Boby a Vendulka a časník ktorý nám oznámil (po odstrojení samozrejme) že máme ísť do prednej kolony oproti. No najprv ako sme vošli a videli že je to plné, pochytili sme obavy, ale o pár sekúnd na to sa nás ujal agilný časník, zaviedol nás do pivničných peknych priestorov, ani sme sa neusadili poriadne už časníčka písala objednávky na polievocky (zahriat zahriat ano treba), a za pár minút boli polievky na stole. Žiadne ze tanier s polievkou ale rovno celá misa, každý nech si nabere nech sa paci...velmi príjemne, ledva sme dojedli polievky, už sa nieslo druhé, hoci sme si každý naobjednávali ine, porcie veľké...proste to tam išlo len také fukoty, časník lietal ci je všetko v poriadku, ci nám nič nechýba. Za 15 minút už sme chlipekali napapaní kavicku...a keď časník dokázal zohnať aj lbalgin, Maarty vyhlásil, že bude tu restauráciu velebíť po celých Čechách :) (tak som zvedavý). Autobus ktorý prišiel po nás už mal výstyk odchodu, 20 spokojných ľudí cupkalo pred, my sme ešte kavickovali, a kecali so Sकिनom, ktorý nás prišiel pozrieť, aj keď sa viac venoval Vendulke ako nám. Na parkovisku sa práve objavil Gapy, vymenil si nejaký kontraband s Bobym, s nami pozdravy a packu, a pokračovali sme v jazde po I66. Slniečko už bolo za oblakmi, čas sa krátil, teplota tiež, nadmorská výška naopak stúpala, obláčiky sa zmenili na zlovestné mraky medzi horami, ponahlali sme sa do cieľa, ktorým bol Horský hotel Puste pole. Posledných 10 km bolo akoby nekonečných, už aj snežik jemne poletoval, zima už bola, aj my unavení, aj mrak sa zmenil na olovenú oblohu, aj tma prichádzala, hnala nás vidina cieľa, ale policajné hliadky nás držali v predpísanej rýchlosti. Nakoniec sme dorazili do cieľa, sme presli až na posledný meter I66, dali dokumentačnú fotku na krížovátke, a ubytovali sme sa. Vyborní majitelia hotela vyšli v ústrety, Shreko a Maarty dostali 3 izbový apartmán s kuchynkou, spoločenskou miestnosťou, chladničkou, kupelňou, ja som dostal 2 izbový apartmán 4 lôžkový, všetko v cene 9.90euro, boli sme jediní hostia v hoteli, proste veľká spokojnosť, dali sme si večerú pečenu káčicu, nejaké pivočka a regala (Chateau Pin Chivas Regal keďže nemal Jack Danielsa), večer sme strávili debatou, zapísali pochvalné slova do knihy hosti. Keď nám domáci povedali že večer tam bolo -10 stupňov, že este okolo obeda ako sme prišli padal husto sneh, vedomy si mojej slabšej baterie, dal som si tu namaha a vybral som bateriu a zobral si na izbu, tesil som sa ako luxusne nastartujem ráno. Teplota klesala, chodil sme kontrolovať teplomer, keď okolo 2 začalo aj snežiť tesil sme sa na bielu krajinu ráno a trúsili vtipy o tom ako budeme motorky vykopávať. Ráno ale sneh nebol, zima ano, všade ľnoval a zamrznuté kaľuže, po dobrých ránojkach sme sa začali vstrojovať na cestu. Všetci oblečení, reku ideme, bateria nahodená, otocím klucikom, starter, cvak a tma..kuaaa....ani displej, ani svetla, mŕtva masína. Tak sme strávili hodinu zisťovaním čím to bude, rozobral som moju elektraren pod sedáčkou, preveril všetky poistky, dal nabíjať bateriu...no nič. Podarilo sa nastartovať motorku pripojením baterie z druhej masíny, tak sme za chodu motora namontovali bateriu naspäť, reku ideme, ak bude nutné zhasnúť motor pre tankovanie uvidíme, kým ide motor je dobre. Neskôr ale slo nastartovať bez problémov niekoľko krát, potom síce nám to spravila znova, ale prišli sme na to, že to zrejme poplasne aktivuje imobilizer, že staci skratovať + a - a zas to ide. Predpokladám, že to môže súvisieť so slabou bateriou že prudko klesne napätie pri starte a poplasne to vyhodnotí ako narúsenie obvodu, kupím novú bateriu, ak nepomôže jebnem poplasne o stenu. No my sme išli smer PL, čakali nás úžasné serpentin, Maarty sa dal smer PL, tiež krásna cesta smer domov do Čiech. Na ceste este ľady, zima, išli sme tak 40, opatrne. Zatiaľok cesty bola hruza, tak zaflakovanu a rozbitu cestu som nevidel a to šrekotrasy jazdim v pohode, ale po chvíľke prišiel novúčický asfalt. Pred rokom keď som tade siel este tam bol tankodrom, vytesili sme sa zo serpentin. Keďže tým mojím problémom so startovaním sme stratili čas, nebol čas ísť tankovať do Telgartu ako sme zamysľali, a čakala nás serpentinová cesta dlhá tak na 50 km, začali sme sa obzeráť po čerpacej stanici. S hrozou sme zistili, že tam široko ďaleko

Route66 po Slovensky

Napísal BlasterXXL

Pondelok, 17 Október 2011 12:18 - Posledná úprava Sobota, 26 Január 2013 22:19

(Jelsava) ak aj je cerpacka, tak v nedelu poobede neni sanca ze je otvorena. Ej veru aj nas usmev presiel, aj ked nam domaci suhaji ochotne radili, len nas viac zneistili. Tak sme zvolili variantu istoty, presunuli sme planovanu trasu, presunuli sa do Revucej, natankovali, a zvolili si alternativnu trasu cez Sirk do Hnuste. Toto bolo osudove rozhodnutie vyjazdu. Ked som pozrel na GPS na mapu, vidiac tie serpentiny, no tusil som ze to nebude cafe ride. Uz zaciatok cesty prebehol v znameni 'kade tam kua'? Ked sme sa pytali na cestu, domaci svorne tvrdili ze to je zla neudrziavana cesta a mysleli si ze nam sibe urcite, ale nas to nemohlo odradit. Reku ked sme uz tam, musime ju vidiet a prejst. No domaci mali pravdu. Uz viem ktora cesta je najhorsia na Slovensku. Tato. Prudke otoky na rozmiavenych vysokoch asfaltu s naviatym listim a strkom a dierami....jazda zrucnosti...trojku sme mali maximal...ale bolo to len cca 15 km, akonahle sme vosli do Sirku, prisiel naopak krasny asfalt, tocaky, Shreko sa dostal do zivlu, zacal suchat stupacky a klopit ako jogurt, proste zajazdili sme si fantasticky. Bola to odmena za tie zle cesty, urcite tade este pojedeme. Nuz potom sme sa dostali na hlavny tah cesty prvej triedy a uz nas to nieslo domov, lenze zas cas sa kratil, svetlo tiez, teplota klesala, zapadajuce slnko neznesitelne oslepovalo, chvilami vyslovene slepota, tak reku dame veceru v motoreste za Dudincami, kde sme sa prekvapivo dobre najedli, a za padajucej tmy pokračovali domov. Zima uz bola citelna. V Kolte som sa rozlucil so Shrekom, a ja som sa vydal domov po znamych cestach stylom zavesit sa za auto a drzat sa ho v patricnej vzdialenosti ako kliest nech mi dopredu v tme ukazuje cestu. Domov sme dorazili vsedci traja, uzimemi, ale vyteseni, rozhodne sa Route66 po Slovensky vydarila - aj ked z Magického svistu vznikol nakoniec u mna 700 Drsnych kilometrov (Shrek a Maarty dali aj poctivych 1000 km). Proste velka spokojnost, u mna rozhodne najlepsii vyjazd v sezone. Zima sa striedala so slnieckom, krasny asfalt s rozbitymi cestami, hornate useky s rovinami na juhu..velmi pekny vylet. Fotky vid Galeriu.

Slová šamana:

dovolím si pridať zopár riadkov ...

1. vďaka tejto akcii som objavil ďalšieho blázna na dvoch kolesách ... nemá ešte čierny odznak, ale dostal špeciálnu úlohu, takže má možnosť ho získať aj bez kotrmelca na výjazde. ... už ho má.
2. zistil som, že okolo Kokavy, kde hlavné cesty vyzerajú niekedy rovnako ako miestne komunikácie a nikde nie sú vyznačené čísla ciest, by mohla zlyhať aj moja NN2G! keby nepomohla GPS ...
3. ak z jedného miesta pri ceste vyskočí jedna vysoká zver - treba čakať, že vzápätí vyskočia ďalšie.
4. ak z nezapnutej brašne počas jazdy stratíte jednu zimnú rukavica, tak vám určite zostane ľavá.